

[Socialministeren]

er meningen med det. Det er den erfaring, man har fra f.eks. Bov eller Kjellerup, at folk er ude af systemet igen inden for et par måneder, men alle disse resultater kan vi lægge frem i Socialudvalget, så man ved, hvad det er, vi har taget bestik af. Det her er nemlig ikke – som hr. Agerschou vist sagde – en fiks idé, der er opstået et sted i systemet. Det er faktisk noget, jeg har interesseret mig for fra den første dag, jeg blev socialminister. Da vi havde debat om arbejdsministerens redegørelse om ledighedssituationen, allerede inden Folketinget blev sendt hjem på sommerferie, nævnte vi, at der er nogle kommuner, der er i stand til at fremvise et nul i statistikken, når det drejer sig om unge kontanthjælpsmodtagere, og det har interesseret mig fra det øjeblik, jeg hørte om det, at finde ud af, hvad det er, de kommuner kan, som de andre ikke kan.

Resultatet er altså her blevet, at vi har indset, at det, det handler om, overhovedet ikke er at få unge ind i det sociale system, ind på bistandshjælp, når de ikke hører hjemme i det system.

Jeg er da meget enig med dem, der har fremhævet, at vi mangler uddannelsespladser, og at det er svært for øjeblikket at få arbejdsmarkedet til at tage unge ind. Det hænger vel sammen med den almindelige pessimisme over for fremtiden, og hvis vi kunne give arbejdsmarkedet et signal om, at man i det kommende år ville være konkurrencedygtige, var det overhovedet det bedste, man kunne gøre på dette område, og så ville der blive så meget tiltro til, at det kan nytte noget, at man igen tager unge ind.

Der er i øvrigt kommet adskillige henstillinger fra regeringen også til store arbejdspladser. Det var i forbindelse med det, der blev sagt fra fru Bente Junckers side om at tage flere unge ind.

Der blev stillet mig direkte spørgsmål fra Socialdemokratiets ordfører, om socialministeren har været i kontakt med arbejdsministeren og undervisningsministeren. Vi har faktisk et regerings ungdomsudvalg, og vi har naturligvis behandlet dette lovforslag og denne problemstilling i adskillige møder. Det er selvfølgelig også vigtigt at sige, at dette lovforslag hele tiden har været set i lyset af og i sammenhæng med de andre ting, der nu er sket på kontanthjælpsområdet, nemlig det lovforslag, vi vedtog – nr. L 72 – lige før jul, hvor man på en række andre områder har mulighed for at aktivisere kontanthjælpsmodtagere.

Regeringen er ikke indstillet på at ophæve kommunalfuldmagten. Det er formentlig ikke nyt for Socialdemokratiet. Vi mener faktisk, at sådan som tingene er nu, er der ganske gode muligheder for at sætte beskæftigelse i gang. Alle og enhver, der har med de her ting at gøre, ved, at de bedste beskæftigelsesprojekter er dem, hvor man får folk ind i det private erhvervsliv. Der hænger folk nemmest og lettest ved arbejdsmarkedet.

Så bliver der spurgt om, hvilken betydning dette forslag får for det såkaldte Randersprojekt. Jeg må med det samme sige, at jeg kender kun Randersprojektet fra aviserne. Det har ikke været sendt ind – så vidt mig bekendt i hvert fald – til Socialministeriet, men som jeg kender det fra aviserne, har det ingen som helst indflydelse. Man kan fortsat inden for loven om beskæftigelse af unge lave alt det, man gerne vil, og fuldstændig, som man har planlagt. Den eneste forskel er, at man ikke kan lade de helt unge, der kommer nye ind i systemet, gå i 3 måneder, før de skal arbejde for pengene. Ellers kan man køre fuldstændig, som man vil, og alle de udmærkede projekter, man allerede har i gang i Bov, Kjellerup, Hvorslev, og hvor det måtte være, kan man fortsætte med. Den eneste forskel er, at man skal have nogle tilbud til de helt unge, når de kommer og siger, at de ønsker kontanthjælp.

Hvis de unge siger nej, blev der spurgt, hvad så? Er der så en anden ydelse? Nej, der gælder nokjagtig de regler, som gælder i dag. Dette lovforslag handler ikke om, hvis man ikke er parat til at påtage sig et anvist arbejde, at man så heller ingen bistandshjælp får, der er ingen ændringer på det område. Ændringen, vi lavede på det område, er sket lige før jul, hvor vi understregede, at det ikke er nok at sige ja til et anvist arbejde, men man skal også, hvis man er henvist til et beskæftigelsesprojekt, være villig til at gå ind i det, og det kan man altså ikke sige nej til.

Jeg er meget glad for, at fru Pernille Forchhammer lovede, at Socialdemokratiet ville deltage seriøst i udvalgsarbejdet, for jeg ville meget gerne have, at vi endte med at vedtage dette her med samtlige partiers stemmer. Jeg skal nok gøre, hvad jeg kan, for at skaffe udvalget de oplysninger, man måtte ønske, men jeg vil bede om, at man går i gang med udvalgsarbejdet så hurtigt som muligt, så vi har mulighed for at skaffe, hvad man vil vide om disse spørgsmål.